

De personis diuinis

Foliū lxxxij

108

ergo fm esse sequitur pluralitate suppositoꝝ sicut ⁊ di-
 uersitas essentie in rebo creatis. neutꝝ aut in diuinis.
 Ad 20 ¶ Ad. ix. ddm. q. opatio egreditur ab agereone for-
 me vel virtutis q. est pncipiū opationis. ⁊ ideo nihil
 phibet a tribo psonis q. sunt vnus nature ⁊ virtutis
 vna creatione pcedere. sicut si triū calidoꝝ esset vnus
 numero calor. vna numero ab eis calefactio pueni-
 Ad 21 ¶ Ad. xxi. ddm. q. forme indiuiduātes i rebo crea-
 tis no sunt subsistētes sicut in diuinis. ⁊ ideo no est
 Ad 22 simile ¶ Ad. xxij. ddm. q. in rebo creatis ad multitu-
 dinem suppositoꝝ sequitur multiplicatio essentie. qd
 Ad 23 non accidit in diuinis. vnde rō no sequitur ¶ Ad. xxij.
 ddm. q. licet tota et pfecta diuinitas sit in qlibet triū
 personaz fm ppxiū modū exstendit tamen ad pfecto-
 nem diuinitatis pnter vt sunt plures modi. exstēdi
 in diuinis. vt scz sit ibi a quo alius et ipse a nullo et
 aliquis qui est ab alio. no em esset omūmoda pfecto
 in diuinis nisi esset ibi pcessio verbi et amoris ¶ Ad
 xxij. ddm. q. ratio illa pcedit ac si diuine psonē per
 essentiam distinguerentur. sic em plenitudo gaudij
 quā habet pater in filio esset in aliquo extrinseco. et
 no haberet pater hoc in seipso. Sed q. filius ē in pa-
 tre vt verbi ipse no possit esse patri pleni gaudi-
 um de seipso nisi in filio. sicut nec homo de seipso gau-
 det nisi p conceptionē quā de seipso habet.

¶ Utz nomen psonē puenienter possit predicari
 pluraliter in diuinis.

Exto queritur. utru

nomen psonē puenienter possit pdicari plu-
 raliter in diuinis. Et videt q. no. Persona em est
 substantia. vt ex definitione Boecij p3. sed suba no p
 dicatur plurali in diuinis. q. nec psona. ¶ P. Alia no-
 mina absoluta pdicantur in singulariter in diuinis. vt
 sapiens. bonus ⁊ hmoi. sed hoc nomen psona ē nomen
 absolutum. q. no dicitur predicari plurali in diuinis.
 ¶ Itē nomen psona subsistendo sumi videt cū signifi-
 cet indiuiduū in gne sube. ⁊ psona dicat qst p se vna
 subsistere at ad essentia pnter videt q. no multipli-
 catur in diuinis. q. nec nomen psonē plurali p pdicari.
 ¶ Sed dicebat q. licet subsistere sumat ab centia. in
 dicere possumus q. in diuinis sunt tres subsistētes. et
 sit q. tres psonē. ¶ Sed contra. Ea q. significat essentia
 in diuinis no possunt pdicari plurali nisi sint adie-
 ctina que non trahunt numerum a forma signata.
 sed a suppositoꝝ. cū eouerso sit in substantiis. ¶ Cū
 dicimus q. in deo sunt tres eterni si ly eterni adiecti-
 uel sumat. si vero substantiue. tūc vez est qd Athana-
 sius de q. no sunt tres eterni sed vnus eternus. h at no-
 me psona ē substantiū no adiectiū. q. no dz pdicari
 in plurali. ¶ P. Licet adiectina essentialia predicen-
 tur pluraliter in diuinis. tamen forme significatē no
 pdicantur pluraliter s3 singulariter em. et si em aliq

modo dicam pluraliter tres eternos in diuinis. nul-
 lo tamē modo dicimus tres eternitates. ⁊ si ergo ali-
 quo modo possit dici q. sint tres psonē in diuinis.
 nullo tamen modo poterit dici q. sint tres psonalita-
 tes. ¶ Sicut deus significat diuinitatē habentes
 ita psona diuina significat subsistētiē in diuinitate.
 sed sicut dicimus in diuinis tres subsistētes in diu-
 nitate. ita tres habentes diuinitatē. si ergo hac ratio-
 ne potest dici q. in diuinis sint tres psonē. Sicut po-
 terit dici q. sint ibi tres dii. quod est hereticus. ¶ P. 7
 Boecius de in li. de tri. q. ideo no sunt tres dii. quia
 deus non differt a deo in ditate. sed sicut psona diuina
 non differt a psona diuina aliqua psonalitaris dif-
 ferentia vt videt. cum cōmune sit eis hoc quod ē eē
 personam. ergo persona non potest pluraliter predi-
 cari in diuinis.

¶ Sed contra est qd Aug. de in. vii. de trini. q. q. Contra
 remabo quid tres essent pater ⁊ filius ⁊ spūsanctus.
 responsus est q. sunt tres psonē. q. psona plurali in di-
 uinis pdicatur. ¶ P. Athanasius de q. alia ē persona
 patris. alia filij. alia spūsancti. distinctio autē ē can-
 sa numeri. ergo persona pluraliter dz pdicari in diuinis.

¶ Respondeo ddm. q. noia substantia sicut tam su-
 pra dictū est trahit nūmē a forma significata. adie-
 ctina vero a suppositoꝝ. Lūis rō est. q. noia substā-
 tiua significat p modū substātie. adiectiua vero per
 modū accidētis. qd indiuiduā et multiplicat p sb-
 iectū. substantia vero p seipam. Cū ergo hoc nomen p-
 sona sit substantiū oportet ex forma significata ipsius
 cōsiderare vtz possit pluraliter pdicari. forma autē si-
 gnificata nomine psonē non est natura absolute. qz
 sic idem significaret nomen hominis. ⁊ nomen persone
 humane. qd p3 esse falsus. sed nomen psonē significa-
 tur formalit incoicabilitas siue indiuidualitas subsi-
 stentis in natura sicut ex pmissis p3. Cū ergo ppxie-
 tates faciētes eē distinctū ⁊ incoicabile in diuinis sint
 plures oportet q. nomen psonē plurali pdicet in diuinis
 sicut etiā in humanis plurali pdicatur nomen psonē p
 ppter pluralitatem pncipioꝝ indiuiduantium

¶ Ad pmiū q. ddm. q. psona ē suba indiuidua q. ē
 ypostasis ⁊ hec plurali pdicatur. sicut p3 ex vtu greco
 rum ¶ Ad. ij. ddm. q. nomen psonē ē absolutū ex mō
 significadi. significat in relatione sicut ex pmissis p3
 ¶ Ad. iij. ddm. q. nomen psonē no designat h solū qd
 est subsistere qd videt ad essentia pnter. sed etiam h
 qd est distinctum esse ⁊ incoicabile qd ē ppter ppxie-
 etates relatiuas in diuinis. ¶ Ad. iij. ddm. q. forma
 significata p nomen psonē no est eēna absolute. sed
 illud qd ē pncipiū incoicabilitatis siue indiuidua-
 tionis. ⁊ ideo plurali pdicatur. licet sit nomen substanti-
 uū. ⁊ ppter h etiā qz plures ppxietates distinguen-
 tes i diuinis dnt eē ples psonalitates. Cū p3 solū ad
 v. ¶ Ad. vi. ddm. q. h nomen psona fecit subsistere i na-
 tura diuina cū distinctōe ⁊ incoicabilitate h at nomen

